

Izhaja

vsak četrtek (po potrebi tudi večkrat) z datumom prihodnjega dneva.

Dopisi naj se frankirajo in pošiljajo uredništvu lista »Mir«, Velikovec, Koroško.

Rokopisi naj se samo po eni strani lista napišejo, druga stran naj bo prazna.

Rokopisi se ne vračajo.

Dopisom je treba za odgovor priložiti poštno znamko.

Nefrankirani dopisi se ne sprejmejo.

Velja

za celo leto K 12.—
» pol leta » 6.—
» četrt » » 3.—
» 1 mesec » 1.—

Naročnina se plačuje vnaprej.

Za oglasila se plačuje po 20 v, med besedilom po 40 v za 1 cm² vsakokrat; minimum 24 cm². — Za poslano se plačuje po 30 v, za parte, zahvale in izjave po 40 v za 1 cm². — Za male oglase se plačuje po 10 v za besedo, debelo tiskano 20 v vsakokrat; minimum 2 K.

Za izvestilo pri upravnistvu 1 K posebej. Vprašanjem je za odgovor priložiti znamko.

Denar naj se pošilja na naslov: Upravištvu lista »Mir«, Prevalje, Koroško.

MIR

Glasiilo koroških Slovencev.

Leto XXXVIII.

Prevalje, 12. decembra 1919.

Št. 34

Vse dopise, ki se tičejo uredništva, je pošiljati do preklica

uredništvu „Mira“ v Velikovecu, naročnina (denar), inserate in kar se tiče upravnistva pa upravnistvu „Mira“ v Prevaljah.

Zmes.

Odkar se je „Mir“ preselil v Jugoslavijo, se je marsikaj zgodilo. Nekaj časa je izhajal v Mariboru, nato pa je začel štrajkati, in nekateri stari prijatelji so začeli trditi, da ni dober Jugoslovan.

Čez dva meseca pa zopet začne zahajati k svojim prijateljem, tiska se sedaj v Prevaljah, ostal je dober Korošec in še Jugoslovan je, ker se je preselil v kraj, ki ga je mirovna konferenca v Parizu prisodila že končnoveljavno nam. Tiskarna Družbe sv. Mohorja se je preselila v Prevalje, kjer je že začela z delom. Dolgo časa je trajalo, da je mogla postaviti stroje, sedaj pa se že vrši obrat.

Dne 18. septembra je minulo 50 let, odkar je zatiskal svoje oči Anton Janežič, ki je bil profesor slovenskega jezika in pisatelj v Celovcu. Postavil je s škofom Slomškom in Andrejem Einspielerjem trden temelj Mohorjevi družbi. Veliko, veliko knjig je družba razposlala med slovenski narod. Zato je potrebno in dostojno, da se ga spomnimo ob 50letnici. Priporočamo našim izobraževalnim društvom, da prireajo sedaj ob zimskih večerih v spomin Janežičeve petdesetletnice Janežičeve večere s predavanji, deklaracijami in petjem. Obhajali pa smo tudi 50letnico S. Jenkove smrti. S. Jenko, ki je zaklical „Naprej zastava slave“, je preživel 1 leto kot bogoslovec v celovškem bogoslovju, kjer je občeval z Antonom Janežičem, Andr. Einspielerjem, M. Majarjem in drugimi. Ljudske šole so priredile S. Jenkove slavnosti. Ali so se spomnile tudi Antona Janežiča? Kar pa ni, se lahko še zgodi.

Podlistek.

Jeklarna na Ravnah pri Guštanju.

(Sestavilo ravnateljstvo jeklarne.)

Ustanovitev 1774.

Jeklarna grofov Thurnskih na Ravnah (Streit-eben) je bila ustanovljena leta 1774. z združitvijo dotedanjih tukajšnjih kovačnic. Izdelovalo se je spočetkoma samo poljedeljsko orodje (lopate in cepini. Velik napredek je značila uvedba peči za pudlanje leta 1854., akoravno se je pudlanje do l. 1860. omejevalo na železo.

Pudlano brescijsko (milansko) in azzalonsko jeklo (jeklo v zabojih — Kistenstahl).

S tem letom se je pričelo izdelovanje pudlanega jekla, ki se je izgotavljalo kot „brescijsko“ ali „milansko“ jeklo v štirikotnih, kot „azzalonsko“ jeklo pa v ploščnatih dimenzijah. Z izvažanjem pudlanega jekla v posebnih zabojih v vse dele sveta si je pridobila jeklarna svetovnoznano ime. Prvotne obratne naprave so se izboljševale od leta do leta. Stara vodna kladiva so se polagoma nadomestila s parnimi kladivi; vsled nadaljnjih investicij se je dvigala proizvodnja zmožnost jeklarne bolj in bolj. Izvoz zabojnega jekla je dosegel svoj višek v letih 1900—1906, toda negotove razmere v zadnjih letih pred izbruhom svetovne vojne so vplivale v ovirajočem smislu tudi na izvoz zabojnega jekla. Bojkot avstrijskega blaga v orijentu v letih 1908 in 1912 je povzročil pre-

V dobi, ko „Mir“ ni izhajal, je nastalo nenkrat pomanjkanje živil. Vse je popraševalo: Kako je to mogoče? Nekateri Nemci so sikali: „Saj nimate sami ničesar, pa nam vedno pridigujete o bogati, žitni Jugoslaviji.“ Hudomušneži pa so pravili: „To so pa Srbi naredili. Pa veste zakaj? Ravno ob obletnici našega osvobojenja so nam zavezali vreče, v katerih je moka, da se ne bi preobjedli in se bi spomnili, kako slabo je bilo lani pred polomom v stari Avstriji.“ Mi pa ne bi pritrdili ne tem, ne Nemcem. Živil je v Jugoslaviji dovolj. Čakali smo, da bi nam pečena piščeta, mastni purani, bel kruh, srbska in hrvaška svinjetina letela v grlo, sami pa smo si premalo živil preskrbeli za slučaj, če bi odrekle železnice, ki tečejo po Sremu, Banatu in Bački. Za ljudi, ki sami ne bodo skrbeli za želedec, nobena država na svetu ne bo skrbela. Peki so imeli dovolj priložnosti, da bi si bili oskrbeli moke, saj imamo prosto trgovino, če so pa uganjali pasivno resistenco, pa jih naj oblast prime! Nauk, ki si ga bomo za prihodnost zapomnili, pa je ta, da nam nihče ne bo sipal moke in dovažal masti, če se sami ne bomo dovolj pobrigali.

V Belem gradu smo dobili novo vlado in tudi v Ljubljani. Namesto predsednika dr. Brejca je stopil dr. Žerjav. Upamo, da bo nam tudi nova vlada šla na roko, nas podpirala v državni borbi za plebiscit.

Italijanski pesnik D'Annunzio je zasedel Reko, Zader in je nameraval zasesti celo Dalmacijo. Amerikanci so mu prekržali račune.

Dne 1. decembra je bil državni praznik. Lani je na ta dan proglasil naš regent Aleksander ujedinjenje Slovencev, Hrvatov in Srbov v eno edinstveno državo. Ta dan bomo od sedaj naprej vsako leto proslavljali. Tudi letos smo ga slavili. V Velikovecu je bila slovesna služba božja, po opraviču pa parada pred našim generalom Maistrom na trgu. In ko smo gledali našo jugoslovansko vojsko, kako je vzorno defilirala pred poveljnikom, smo si mislili: Hvala Bogu, da jo imamo v teh kritičnih časih.

Vprašali še boste: „Kako pa je s plebiscitom?“ Naša mirovna delegacija je podpisala

cejšnje nazadovanje v proizvodnji zabojnega jekla, kar je izdatno izkoristila inozemska konkurenca, da je začela izpodrivati pudlano zabojno jeklo z litim jeklom. V vojnih letih je morala vsled pomanjkanja na z ogljem izdelanem surovem železu in na žvepla prostem plinovem premogu tudi jeklarna na Ravnah prekiniti proizvodnjo pudlanega zabojnega jekla. Od tedaj se razmere niso izpremenile na bolje in v doglednem času ne bo mogoče obnoviti izdelovanje pudlanega jekla, ker bi bili produktijski stroški pri tem načinu proizvodnje nerazmerno visoki, tako, da bi bila rentabilnost nemogoča.

Nadomestno brescijsko (milansko) in azzalonsko jeklo v zabojih.

Spričo stalnega povpraševanja iz krogov prejšnjih odjemalcev po zabojnem jeklu, se je odločilo ravnateljstvo jeklarne začeti s proizvodnjem nadomestka za pudlano jeklo. Tozadevni poizkusi so imeli dober uspeh, tako, da se nadomestno jeklo, ki se proizvaja v martinovi peči, brez nevarnosti za dobri sleves jeklarne lahko nudi na trg. Razpošilja se nadomestno jeklo kakor pudlano jeklo v zabojih po 50 ali 70 kg, z navedbo jeklarne v grškem in turškem jeziku in s sidrom kot varstveno znamko. Pričakovati je, da se nadomestno jeklo prav dobro uvede.

Topilniško jeklo (Tiegelguß-Stahl).

S tem, da so se začele uporabljati v obratu tudi topilne peči in da se je pričelo izdelovanje raznovrstnih visokolegiranih in nizkolegiranih

žentžermensko mirovno pogodbo, katere predmet je avstrijska republika. Sedaj se bo sestavila mednarodna komisija, ki ji pripada podrobna določitev v mirovni pogodbi označenih mejnih smer-nic. V tej komisiji bo tudi po en zastopnik Jugoslavije in Avstrije. Ta komisija se sestane 14 dni potem, ko stopi šentžermenska pogodba v veljavo. Lahko se zgodi, da nas hočejo Nemci opehariti in skušajo vplivati na mednarodno komisijo, ko gre za določitev krajevnih mejnih točk. Zato je naša zahteva, da pošlje vlada v komisijo moža, ki je kos nemškim mahinacijam, za katerimi se bo gofovo skrival pretkani Italijan. Nemško časopisje že stavi v komisijo, v njeno pristojnost in oblast posebne upe. Caveant consules, ne detrimenti capiat res publica! Državniki naj bedel! Kdaj se bo vršil plebiscit, še pa ni znano. Svetovno kolo se hitro suče in marsikaj se lahko med tem časom še pripeti. Pripravljeni pa moramo biti vedno, da pokažemo celemu svetu z glasovnico, da smo in hočemo ostati Slovenci in Jugoslovani!

Celovške laži.

II.

Znano je, da je Nemška Avstrija danes najubožnejša država. A vkljub temu jo zeleno bukvico hvalijo nad vse pretege. Avstrija je imela industrijo, danes pa počiva industrija, ker ni premoga. V Jugoslaviji pa se bo industrija razvila, saj se vse puli za nas in hoče pri nas investirati denar, Francoz, Anglež, Amerikanec. Če pri nas ne bi bilo dobro, se ne bi brigali za nas. A tudi naša industrija se bo povzdignila in lepšega polja za industrijo ni nikjer kakor pri nas. Podjetni moške si bodo lahko ustvarili lepe življenske pogoje. Pri nas delavci več zaslužijo kakor pa v Nemški Avstriji.

Železnica je draga, pravijo. Kaj mi pomaga železnica, ki je za par fickov cenejša, ko pa vse pokradejo. V Podravljah pri Beljaku so rekvirirali kmetom žito in so ga hoteli spraviti v Beljak. Žito pa ni prišlo v Beljak, ker so ga prej pokradli.

jekel za orodje in strojne dele najvišje trajnosti, se je povzpela jeklarna na Ravnah v maloštevilni krog onih jeklarov, v katerih se izdeluje takozvano žlahtno jeklo. Topilnica se je razširila s tem, da se je stopilo topilnih peči povečalo, in je bila s tem usposobljena proizvodniti vsako vrsto topilniškega jekla za vsakršno uporabo. Ravniško topilniško jeklo se je uvedlo kar najbolje in povpraševanje je po njem zelo živahno celo v deželah, ki imajo same razširjeno in razvito jekleno industrijo.

Martinovo jeklo.

Aprila meseca 1885. leta se je pričel obrat v prvi martinovi peči. S to vrsto obratovanja se je produkcija izdatno povečala. Že v naslednjem letu se je pričelo izdelovanje izstrelkov, katerih proizvodnjo se je tekom let čim dalje bolj množilo. Ravniška jeklarna je zalagala v predvojni dobi skoro izključno sama avstro-ogrsko vojno mornarico z artilerijskimi izstrelki in je postala merodajna glede na kakovost najrazličnejših vrst od najlažjega do najtežjega kalibra. Z obratom v martinovi peči se je pričelo tudi izdelovanje jekla za kose, kakor tudi za vagonске vzmeti v večjem obsegu.

Jeklo za kose se je oddajalo največ na Tirolsko, Nižje in Zgornje Avstrijsko, Štajersko, Koroško in Kranjsko.

Produkcija 1912—1918.

Pregled o produkciji zadnjih let nudi sledeča razpredelnica:

Izdelanih je bilo:

Izhaja

vsak četrtek (po potrebi tudi večkrat) z datumom prihodnjega dneva.

Dopisi naj se frankirajo in pošiljajo uredništvu lista »Mir«, Velikovec, Koroško.

Rokopisi naj se samo po eni strani lista napišejo, druga stran naj bo prazna.

Rokopisi se ne vračajo.

Dopisom je treba za odgovor priložiti poštno znamko.

Nefrankirani dopisi se ne sprejmejo.

Velja

za celo leto K 12.—
» pol leta » 6.—
» četrt » » 3.—
» 1 mesec » 1.—

Naročnina se plačuje vnaprej.

Za oglasila se plačuje po 20 v, med besedilom po 40 v za 1 cm² vsakokrat; minimum 24 cm². — Za poslano se plačuje po 30 v, za parte, zahvale in izjave po 40 v za 1 cm². — Za male oglase se plačuje po 10 v za besedo, debelo tiskano 20 v vsakokrat; minimum 2 K.

Za izvestilo pri upravnistvu 1 K posebej. Vprašanjem je za odgovor priložiti znamko.

Denar naj se pošilja na naslov: Upraviništvo lista »Mir«, Prevalje, Koroško.

MIR

Glasiilo koroških Slovencev.

Leto XXXVIII.

Prevalje, 12. decembra 1919.

Št. 34

Vse dopise, ki se tičejo uredništva, je pošiljati do preklica

uredništvu „Mira“ v Velikovecu, naročnina (denar), inserate in kar se tiče upravnistva pa upravnistvu „Mira“ v Prevaljah.

Zmes.

Odkar se je „Mir“ preselil v Jugoslavijo, se je marsikaj zgodilo. Nekaj časa je izhajal v Mariboru, nato pa je začel štrajkati, in nekateri stari prijatelji so začeli trditi, da ni dober Jugoslovan.

Čez dva meseca pa zopet začne zahajati k svojim prijateljem, tiska se sedaj v Prevaljah, ostal je dober Korošec in še Jugoslovan je, ker se je preselil v kraj, ki ga je mirovna konferenca v Parizu prisodila že končnoveljavno nam. Tiskarna Družbe sv. Mohorja se je preselila v Prevalje, kjer je že začela z delom. Dolgo časa je trajalo, da je mogla postaviti stroje, sedaj pa se že vrši obrat.

Dne 18. septembra je minulo 50 let, odkar je zatisnil svoje oči Anton Janežič, ki je bil profesor slovenskega jezika in pisatelj v Celovcu. Postavil je s škofom Slomškom in Andrejem Einspielerjem trden temelj Mohorjevi družbi. Veliko, veliko knjig je družba razposlala med slovenski narod. Zato je potrebno in dostojno, da se ga spomnimo ob 50letnici. Priporočamo našim izobraževalnim društvom, da prireajo sedaj ob zimskih večerih v spomin Janežičeve petdesetletnice Janežičeve večere s predavanji, deklaracijami in petjem. Obhajali pa smo tudi 50letnico S. Jenkove smrti. S. Jenko, ki je zaklical „Naprej zastava slave“, je preživel 1 leto kot bogoslovec v celovškem bogoslovju, kjer je občeval z Antonom Janežičem, Andr. Einspielerjem, M. Majarjem in drugimi. Ljudske šole so priredile S. Jenkove slavnosti. Ali so se spomnile tudi Antona Janežiča? Kar pa ni, se lahko še zgodi.

Podlistek.

Jeklarna na Ravnah pri Guštanju.

(Sestavilo ravnateljstvo jeklarne.)

Ustanovitev 1774.

Jeklarna grofov Thurnskih na Ravnah (Streit-eben) je bila ustanovljena leta 1774. z združitvijo dotedanjih tukajšnjih kovačnic. Izdelovalo se je spočetkoma samo poljedeljsko orodje (lopate in cepini. Velik napredek je značila uvedba peči za pudlanje leta 1854., akoravno se je pudlanje do l. 1860. omejevalo na železo.

Pudlano bresciansko (milansko) in azzalonsko jeklo (jeklo v zabojih — Kistenstahl).

S tem letom se je pričelo izdelovanje pudlanega jekla, ki se je izgotavljalo kot „bresciansko“ ali „milansko“ jeklo v štirikotnih, kot „azzalonsko“ jeklo pa v ploščnatih dimenzijah. Z izvažanjem pudlanega jekla v posebnih zabojih v vse dele sveta si je pridobila jeklarna svetovnoznano ime. Prvotne obratne naprave so se izboljševale od leta do leta. Stara vodna kladiva so se polagoma nadomestila s parnimi kladivi; vsled nadaljnjih investicij se je dvigala proizvodnja zmožnost jeklarne bolj in bolj. Izvoz zabojnega jekla je dosegel svoj višek v letih 1900—1906, toda negotove razmere v zadnjih letih pred izbruhom svetovne vojne so vplivale v ovirajočem smislu tudi na izvoz zabojnega jekla. Bojkot avstrijskega blaga v orijentu v letih 1908 in 1912 je povzročil pre-

V dobi, ko „Mir“ ni izhajal, je nastalo nenkrat pomanjkanje živil. Vse je popraševalo: Kako je to mogoče? Nekateri Nemci so sikali: „Saj nimate sami ničesar, pa nam vedno pridigujete o bogati, žitni Jugoslaviji.“ Hudomušneži pa so pravili: „To so pa Srbi naredili. Pa veste zakaj? Ravno ob obletnici našega osvobojenja so nam zavezali vreče, v katerih je moka, da se ne bi preobjedli in se bi spomnili, kako slabo je bilo lani pred polomom v stari Avstriji.“ Mi pa ne bi pritrdili ne tem, ne Nemcem. Živil je v Jugoslaviji dovolj. Čakali smo, da bi nam pečena piščeta, mastni purani, bel kruh, srbska in hrvaška svinjetina letela v grlo, sami pa smo si premalo živil preskrbeli za slučaj, če bi odrekle železnice, ki tečejo po Sremu, Banatu in Bački. Za ljudi, ki sami ne bodo skrbeli za želedec, nobena država na svetu ne bo skrbela. Peki so imeli dovolj priložnosti, da bi si bili oskrbeli moke, saj imamo prosto trgovino, če so pa uganjali pasivno resistenco, pa jih naj oblast prime! Nauk, ki si ga bomo za prihodnost zapomnili, pa je ta, da nam nihče ne bo sipal moke in dovažal masti, če se sami ne bomo dovolj pobrigali.

V Belem gradu smo dobili novo vlado in tudi v Ljubljani. Namesto predsednika dr. Brejca je stopil dr. Žerjav. Upamo, da bo nam tudi nova vlada šla na roko, nas podpirala v državni borbi za plebiscit.

Italijanski pesnik D'Annunzio je zasedel Reko, Zader in je nameraval zasesti celo Dalmacijo. Amerikanci so mu prekržali račune.

Dne 1. decembra je bil državni praznik. Lani je na ta dan proglasil naš regent Aleksander ujedinjenje Slovencev, Hrvatov in Srbov v eno edinstveno državo. Ta dan bomo od sedaj naprej vsako leto proslavljali. Tudi letos smo ga slavili. V Velikovecu je bila slovesna služba božja, po opraviilu pa parada pred našim generalom Maistrom na trgu. In ko smo gledali našo jugoslovansko vojsko, kako je vzorno defilirala pred poveljnikom, smo si mislili: Hvala Bogu, da jo imamo v teh kritičnih časih.

Vprašali še boste: „Kako pa je s plebiscitom?“ Naša mirovna delegacija je podpisala

cejšnje nazadovanje v proizvodnji zabojnega jekla, kar je izdatno izkoristila inozemska konkurenca, da je začela izpodrivati pudlano zabojno jeklo z litim jeklom. V vojnih letih je morala vsled pomanjkanja na z ogljem izdelanem surovem železu in na žvepla prostem plinovem premogu tudi jeklarna na Ravnah prekiniti proizvodnjo pudlanega zabojnega jekla. Od tedaj se razmere niso izpremenile na bolje in v doglednem času ne bo mogoče obnoviti izdelovanje pudlanega jekla, ker bi bili produkcijski stroški pri tem načinu proizvodnje nerazumno visoki, tako, da bi bila rentabilnost nemogoča.

Nadomestno bresciansko (milansko) in azzalonsko jeklo v zabojih.

Spričo stalnega povpraševanja iz krogov prejšnjih odjemalcev po zabojnem jeklu, se je odločilo ravnateljstvo jeklarne začeti s proizvodnjem nadomestka za pudlano jeklo. Tozadevni poizkusi so imeli dober uspeh, tako, da se nadomestno jeklo, ki se proizvaja v martinovi peči, brez nevarnosti za dobri sloves jeklarne lahko nudi na trg. Razpošilja se nadomestno jeklo kakor pudlano jeklo v zabojih po 50 ali 70 kg, z navedbo jeklarne v grškem in turškem jeziku in s sidrom kot varstveno znamko. Pričakovati je, da se nadomestno jeklo prav dobro uvede.

Topilniško jeklo (Tiegelguß-Stahl).

S tem, da so se začele uporabljati v obratu tudi topilne peči in da se je pričelo izdelovanje raznovrstnih visokolegiranih in nizkolegiranih

žentžermensko mirovno pogodbo, katere predmet je avstrijska republika. Sedaj se bo sestavila mednarodna komisija, ki ji pripada podrobna določitev v mirovni pogodbi označenih mejnih smer-nic. V tej komisiji bo tudi po en zastopnik Jugoslavije in Avstrije. Ta komisija se sestane 14 dni potem, ko stopi šentžermenska pogodba v veljavo. Lahko se zgodi, da nas hočejo Nemci opehariti in skušajo vplivati na mednarodno komisijo, ko gre za določitev krajevnih mejnih točk. Zato je naša zahteva, da pošlje vlada v komisijo moža, ki je kos nemškim mahinacijam, za katerimi se bo gofovo skrival prekanli Italijan. Nemško časopisje že stavi v komisijo, v njeno pristojnost in oblast posebne upe. Caveant consules, ne detrimenti capiat res publica! Državniki naj bedel! Kdaj se bo vršil plebiscit, še pa ni znano. Svetovno kolo se hitro suče in marsikaj se lahko med tem časom še pripeti. Pripravljeni pa moramo biti vedno, da pokažemo celemu svetu z glasovnico, da smo in hočemo ostati Slovenci in Jugoslovani!

Celovške laži.

II.

Znano je, da je Nemška Avstrija danes najubožnejša država. A vkljub temu jo zeleno bukvico hvalijo nad vse pretege. Avstrija je imela industrijo, danes pa počiva industrija, ker ni premoga. V Jugoslaviji pa se bo industrija razvila, saj se vse puli za nas in hoče pri nas investirati denar, Francoz, Anglež, Amerikanec. Če pri nas ne bi bilo dobro, se ne bi brigali za nas. A tudi naša industrija se bo povzdignila in lepšega polja za industrijo ni nikjer kakor pri nas. Podjetni može si bodo lahko ustvarili lepe življenske pogoje. Pri nas delavci več zaslužijo kakor pa v Nemški Avstriji.

Železnica je draga, pravijo. Kaj mi pomaga železnica, ki je za par flikov cenejša, ko pa vse pokradejo. V Podravljah pri Beljaku so rekvirirali kmetom žito in so ga hoteli spraviti v Beljak. Žito pa ni prišlo v Beljak, ker so ga prej pokradli.

jekel za orodje in strojne dele najvišje trajnosti, se je povzpela jeklarna na Ravnah v maloštevilni krog onih jeklarov, v katerih se izdeluje takozvano žlahtno jeklo. Topilnica se je razširila s tem, da se je stopilo topilnih peči povečalo, in je bila s tem usposobljena proizvodniti vsako vrsto topilniškega jekla za vsakršno uporabo. Ravniško topilniško jeklo se je uvedlo kar najbolje in povpraševanje je po njem zelo živahno celo v deželah, ki imajo same razširjeno in razvito jekleno industrijo.

Martinovo jeklo.

Aprila meseca 1885. leta se je pričel obrat v prvi martinovi peči. S to vrsto obratovanja se je produkcija izdatno povečala. Že v naslednjem letu se je pričelo izdelovanje izstrelkov, katerih proizvodnjo se je tekom let čim dalje bolj množilo. Ravniška jeklarna je zalagala v predvojni dobi skoro izključno sama avstro-ogrsko vojno mornarico z artilerijskimi izstrelki in je postala merodajna glede na kakovost najrazličnejših vrst od najlažjega do najtežjega kalibra. Z obratom v martinovi peči se je pričelo tudi izdelovanje jekla za kose, kakor tudi za vagonске vzmeti v večjem obsegu.

Jeklo za kose se je oddajalo največ na Tirolsko, Nižje in Zgornje Avstrijsko, Štajersko, Koroško in Kranjsko.

Produkcija 1912—1918.

Pregled o produkciji zadnjih let nudi sledeča razpredelnica:

Izdelanih je bilo:

Čedne razmere so tam v hvalisani Nemški Koroški. Sicer pa so cene na železnicah tudi v Nemški Avstriji nastavili in so se torej zelene bukvice debelo zlagale.

Lažejo, da bomo mi plačevali za Srbijo. Srbija bo dobila vojno odškodnino, Avstrija pa bo plačevala, da bo črna.

In če se hlinijo in pravijo sedaj, da bodo v Nemški Avstriji plačali vojno posojilo, se presneto motijo. Država, ki je ob robu prepada, ne more plačevati. In Nemška Avstrija je spufana, tega ne more zabrisati tisoč in tisoč zelenih bukvic.

In pobožno haljo se tudi oblekle zelene bukvice in pravijo, da je vera v nevarnosti. Srbi so pravoslavni, da so, to vemo, a so pošteni kristjani, ki imajo tudi sv. mašo in zakramente. Ali jo imajo nemški luteranci, za katere so vneti naši nemškutarji? Bukvice pravijo, da je pri nas nasprotstvo med katoliško in pravoslavno duhovščino. Radi bi videli Nemci, da bi bilo, pa ni. Znano je, da si prizadevajo vsi jugoslovanski škofje in vsi duhovniki, da bi se zblížili. In tega časa se boji pobito nemštvo, ko bo vstal jugoslovanski narod in bo en mož, ena država, ena misel. In da bo tudi Rusija vstala, o tem smo prepričani. In tedaj bo napočila Evropi nova doba, doba slovanstva, ki bo držala germanstvo v šahu in ta doba je potrebna za mir na svetu. Natvezajo vam še staro laž, da brez nemščine ni mogoče živeti. Sedaj res ni potrebna in hudo je Nemcem, ko se morajo na stara leta učiti slovenščine, ki so jo prej tako zaničevali. Učili se bomo seveda tudi cirilice, ker v cirilici piše nad 100 milijonov ljudi na svetu, to je malo več, kakor pa jih ima Nemška Avstrija, ki šteje 6 milijonov. — Nabrali so vse laži, kar so jih kedaj napisali zakotni nemški celovski listi in so jih izdali v zelenih bukvicah. Pravijo, da naši poslanci ne smejo v Belemgradu slovensko govoriti. In Dunaju niso smeli, to je res. V Belemgradu pa govori vsak v svojem. Izjavili pa so, da zapisnikov ni treba brati v slovenščini, ker itak razumejo srbohrvaščine. Naša bodočnost ni več v Celovcu in na Dunaju, naše oči so obrnjene v Beligrad in Solun in na široko morje. In ker ne gledamo več v Celovec, ker so naše oči obrnjene v svet, ker postajamo država, na katero gleda cel svet, to celovskim Nemcem ni všeč. Radi bi nas še znanprej vodili za nos, kakor so nas vodili stoletja.

Pa ne boš nas ne, Mihil! „Mi vstajamo in vas je strah.“ Hlapec Jernej je dobil svojo pravico.

Dosti je že nalaganega v zelenih bukvicah, o tej in oni laži bomo še izpregovorili besedo.

Danes svarimo ljudstvo! Cona A stoji namreč pod jugoslovansko upravo. Tako je odločil Pariz, pa ne Celovec.

Samoodločba.

Ko so pod kruto pestjo nemškega imperia-lizma in militarizma zdihujoči mali narodi čuli o Wilsonovih 14 točkah, bilo je njihovo veselje pač nepopisno. Oči se kar niso mogle ločiti od one točke, ki govori o samoodločbi narodov. Razun anarhistov soglašali so z Wilsonom gotovo vsi narodi in vsa ljudstva civiliziranega sveta in tudi zastopniki ostalih veselih antante, izjavili so se solidarnim z Wilsonovimi načeli. To je bilo seveda takrat, ko centralne sile še niso bile premagane in je antanta potrebovala še izdatna

sredstva za zmago nad „krščansko-turško zvezo“. In res: Wilsonove točke doprinesle so k zmagi antante svoj dobršen del; bili so tanki v zaledju centralnih sil in dušna artiljerija podjarmljenih narodov. Po zmagi antante, katere serijo pričela je dne 2. (15.) sept. 1918 šumadijska (srbska) divizija na bolgarski, čeho-slovaška legija pa pri Amiensu na francoski fronti, služila so Wilsonova načela tudi za ključ, s katerim je antanta odprla vrata mirovne konference v Parizu. V teku svetovne operacije pa se je operacijski nož skrhal in antantno načelo samoodločbe narodov padlo je v diplomatično narkozo, iz katere se je zbudilo kot „povoljna samoodločba mirovne konference“. Mali narodi prišli so pod kuratelo egoizma ali samopašnosti. Svečano objavljeno in brez ugovora sprejeto načelo samoodločbe narodov spremenilo se je v poljubno teorijo zakulisne, neodkrita diplomacije in proglašeno razveljavljanje in nepriznanje tajnih dogovorov in pogojev postalo je puhla repa. Zato pa bo javnost še le govorila v tem pogledu svojo zadnjo besedo. Načrt za drugi del svetovne tragedije je „srečno“ dovršen in vsak boljševiski generalštab ga je lahko vesel; kajti hibe, ki jih ta načrt pod lepim imenom „mirovni pogoji“ nosi, nikakor niso protivoljni, slučajni pogreški, ampak so vedoma otrovane jedi rimske kuhinje, katere je mirovno konferenco preskrbovala „à la carte“ s kvarljivo svojo hrano. Zauživanje rimskih jedil je ona usodna podlaga nekulturnemu, brezobzirnemu postopanju mirovne konference z malimi narodi, ki so na svetovni katastrofi ravno tako nedolžni, kakor je gora Vezuv nedolžna na tem, da ogenj bljuva; to je oni obsodbe vredni razlog, ki je dovedel mirovno konferenco do sklepov, kateri resnici in pravici s pestjo bijejo v obraz, ki so s proglašeni načeli antante v diametralnem nasprotju in ki podkopavajo po vsej pravici ugled in veljavo antante pred celim civiliziranim, kulturnim svetom. In Pariz bo imel nezavidljivo, invalidno čast, veljati v svetovni zgodovini kot ono mesto, v katerem se je malim narodom zgodila največja krivica in se je izkovala največja svetovnozgodovinska laž. „Podjarmljenim narodom svoboda,“ zapisal je Washington na svoj bojni prapor. „Oproščenim narodom poguba,“ odgovoril je Pariz. „Maščujta se nebo in zemlja,“ je klic nesrečnih! Tak je finale prvega dejanja svetovne tragedije. Ko bi se dali čini italijanske armade le od daleke primerjati z obéudovanja vredno hrabrostjo in vztrajnostjo armad ostalih antantnih sil, imeli bi sklepi mirovne konference, v kolikor nas Jugoslovane zadenejo, vsaj navidezno realno podlago. A to primeru iščemo zastonj! Nasprotno pa vidimo bližati se čas, ko bodo brez svoje krivde prizadeti narodi krvavo obžalovali kratkovidnost svojih starih in trmastihih bogov, ki že danes nosijo vso odgovornost za odigravanje drugega dela svetovne tragedije in njenih posledic: odgovornost za po svoji volji in trmoglavosti izvršeno samoodločbo narodov. (Op. uredništva: Zakasnelo a zmiraj veljavno.) G.

Politični pregled.

Srbi in koroški Slovenci.

Koroški Slovenec, ki službuje v Smederovem v Srbiji, nam piše: Pred svetovno vojsko so bili

koroški Slovenci v Srbiji popolnoma nepoznani. Temu se ni čuditi. Saj je tudi izvenkoroških Slovencev še danes prav malo, ki dobro poznajo Koroško. Sedaj pa so se razmere temeljito izpremenile. Belgradski listi, posebno radikalne glasilo „Samouprava“, prinašajo zelo poučne in simpatične članke o koroških Slovencih in o sedanjem narodnem gibanju na Koroškem, ki vzbujajo splošno zanimanje. V društvih pa se živo razpravlja vprašanje o izhodu plebiscita. Pri tem se razodeva vsa veličina srbske duše, ki deli bol zatiranih koroških Slovencev, toda ne dvomi, da se bo slovenski kmetič pokazal vrednega svojih slavnih pradedov in vojvodskih kmetov, kateri so tako ljubomorno varovali kmečke pravice, in da bo glasoval za zedinjenje z Jugoslavijo. V Jugoslaviji bo toliko zaničevani koroški Slovenec svoboden, kakor je svoboden srbski kmetič, bo gospodar svojih pridelkov in srečen.

Iz Pariza.

„Za Evropo se je začela nova doba zgodovine. Temelji za to so se položili na mirovni konferenci. Postavil se je nov državotvorni princip, narodnostno načelo. Nadalje pa je konferenca pokazala, da je najmočnejše gibalno nove dobe ekonomska (gospodarska) sila; vsled tega je tu Amerika prevladovala. Antanta je posvetila tej strani mirovne konference veliko pozornost. Naša država se bo v obeh ozirih orientirala po antanti, po francosko-anglosaksonskem meridijanu. — Treba nam je nekaj ljudi, ki se vzgobjo v franko-angleškem ozračju.“ — Tako nam piše prijatelj našega lista iz Pariza. Ravnajmo se po tem!

Dnevne vesti.

General Maister sprejet v našo vojsko.

Znano je, da vsakemu oficirju, ki ga sprejmejo v našo armado, preiščejo dušo in srce. Zato so nemški listi že škodoželjno pisali, da general Maister ne bo sprejet. Dne 29. novembra pa je naš regent Aleksander izdal ta-le ukaz: Na predlog našega ministra vojne in mornarice in po zaslišanju našega ministrskega sveta ukazujemo, da se sprejmo v našo vojsko v činu generalov Rudolf Maister, Ante M. Pliverić in Milan S. Uzelac. Naš minister vojne in mornarice naj izvrši ta ukaz. V Beogradu dne 28. novembra 1919. Aleksander s. r. Čestitamo našem generalu iz srca in mu želimo, da uživa pošteno zaslužen čast dolga, dolga leta. Ta ukrep smatramo ob enem kot priznanje našem slovenskemu narodu. General Maister je in ostane slovenski — a tudi jugoslovanski general.

Izpremena uradnih imen poštne uradov: Zreče pri Konjicah se imenuje odslej Zreče; Zgornje Jezersko se izpremeni v Jezersko; Bela v Kopališče Bela; Možica v Mežica; Št. Vid v Podjuni v Sv. Primož v Podjuni.

Uvedenje selske službe. Z dnem 1. decembra se uvede pri kr. poštne uradu Ruda dostavljanje poštne pošiljatev po selskem pismonoši v sledeče vasi: I. okraj: Dobrova, Sv. Nikolaj, Spodnja vas, Sv. Radegunda, Led, Drumlje; II. okraj: Lipa, Sv. Martin, Sv. Lovrenc, M. Djekše, Lipica, Krasnice. Dostavljanje se bo vršilo: I. okraj: torek, četrtek, sobota; II. okraj: dnevno razven nedelje. — Z dnem 15. oktobra 1919 se je uvedlo pri kr. poštne uradu Tinje dostavljanje poštne pošiljatev po selskem pismonoši v sledeče

leta	puclanega jekla kg	topilniškega jekla kg	martinovega jekla kg
1912	2,189.122	1,507.874	1,776.778
1913	1,269.692	1,487.216	2,295.808
1914	1,360.471	862.335	1,594.230
1915	159.031	1,106.047	2,089.397
1916	264.300	1,191.891	5,071.189
1917	432.873	1,012.805	4,205.471
1918	235.191	553.448	1,820.857

Sedanji položaj.

Obratni zastoji, povzročeni po vojnih razmerah, vsled pomanjkanja premoga, surovin itd., so povzročili v zadnjih letih občutno znižanje produkcije. Tudi tekoče leto se ni dovedlo do bistvenega izboljšanja po vojni povzročenega položaja.

Dohajajoči premog ne zadostuje za polni obrat, nabava surovin je otežkočena, izvozu onih izdelkov, ki jih jeklarna v tuzemstvu ne more v zadostni množini razpečavati, se delajo vsled neurejenosti trgovskih razmer nepremostljive ovire.

Šele končna ureditev zunanjepolitičnih vprašanj bo omogočila temeljito izpremembo. Z otvoritvijo državnih mej izvozu se bo produkcija povzpela zopet na prejšnjo višino. Pripadnost tukajšnjega ozemlja k jugoslovanski državi je odmaknila jeklarno bližnji nemško-avstrijski konkurenci. Ravniška jeklarna je edina v državi

SHS, ki izdeluje žlahtno jeklo. Vsi predpogoji so dani, da bonjena vloga v tuzemski industriji velevažna.

Jeklarna proizvaja:

A. Nelegirano martinovo jeklo (unlegierte Martinstähle)

za kolesna obročja, vozovne vzmeti, vzmeti za vagone, kose, izstrelke in dele izstrelkov, za transmisijske valjave, strojne dele, rešetke, sekire, motike, cepine, lopate itd.

B. Legirano martinovo jeklo (legierte Martinstähle)

za vzmeti (specialno jeklo, n. pr. mangansko jeklo, manganosilicijsko jeklo za avtomobilne vzmeti), niklovo jeklo, chromniklovo jeklo za konstrukcijsko delo posebne trajnosti v avtomobilni industriji in v letalni industriji, n. pr. za osi, valjavce, zobna kolesja itd.; wolframove jeklene cevi za puške, navojne svedre, trajna dleta itd.

C. Jeklo za orodje, drugovrstno iz martinove peči (Sekunda Werkzeugstähle)

za kladiva, žlebe, matrice, dleta in nože za obdelovanje železa, prebijalnike, orodje za obdelovanje lesa, svedre za rudo in za rezila, vrtalna dleta itd., azzalonsko in bresciansko jeklo.

D. Nelegirana topilniška jekla, posebnovrstna, prvo- in drugovrstna (unlegierte Tiegelstähle, Extra-, Prima- und Sekundaqualität)

za prebijalna in kovna tolkala, stružna železa, navojna rezila, strgalke, spiralne svedre, pile, dleta za izdelovanje pil, vrtilne nože, stružno, zarezovalno in krojilno orodje, nože za papir in tobak, graversko orodje, svedre za kamen, orodje za obdelovanje kamna, rezila za jeklo in železo, brivna rezila itd.

E. Legirano topilniško jeklo (legierte Tiegelguß-Stähle)

wolframovo, chromovo, molybdenovo, vanadijsko jeklo za brzovrtilne nože najvišje trajnosti, chromovo in vanadijsko jeklo za navojna vrtala, wolframovo jeklo za kladiva, zakovno orodje, strgalna rezila, samokove, prebijalnike, tolčne kline, svedre, matrice itd., chromova in niklova jekla za avtomobilne osi, valjavce, zobna kolesa, ventile, ventilne stožce itd.

Vse zgoraj imenovane vrste jekla se izdelujejo v palicah, dolgih normalno 3—4 m, kot okrogle, tri-, štiri-, šestere-, osmerooglate, ploščnate, trapečne palice ali v enostavno-konični ali vojno-konični obliki, kakor tudi v surovokovanih ali že za uporabo izgotovljenih oblikah.

Jeklarna je kos velikim nalogam, ki jih bo stavila na njo naša mlada država.

vasi: I. okraj: Homberk, Dračje, Gorca, Rakolje, Posluh, Hum, Dravski dvor, Lačni breg, Lesinje, Dule, Almat in Lipje; II. okraj: Tinjsko polje, Vabnja vas, Goriče, Dobrova, Zaljša vas, Virna vas, Šmihel, Lepa vas, Podgorje, Brankovca, Dol. vas, Drča, Poroče, Krajcarjevo. Dostavljanje se vrši v obeh okrajih dnevno razven nedelje.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani otvorila je novo podružnico v Borovljah, katera že nekaj časa posluje. Potom Borovelske podružnice izvrševali se bodo tudi posli njene Celovške posestrime. Vso tozadevno korespondenco naj se odpošilja na naslov podružnice v Borovljah.

Koroškim invalidom! Vsi invalidi se naj javijo tukaj pri najbližji orožniški postaji, ker bodo še enkrat pregledani. S seboj naj prinesejo vse vojaške listine in podatke o tem, kako in kje je nastala hiba ali bolezen invalida. Orožniki bodo vse potrebno zbrali in popisali ter odposlali 46. polkovni okrožni komandi v Pliberk, katera bo nadpregled določila. Invalidi bodo poklicani nato h komisiji, ki bo uradovala v bližini, kjer je invalid doma in se mu ne bo treba daleč voziti.

Narodni svet za Koroško potrebuje od vsake številke Jugoslovanskega Korotana, ki sta ga izdajala nadporočnik Malgaj in Srečko Puncer, po en izvod. Prosimo rodoljube, da nam odstopijo od vseh števil in iztis za državno licejsko knjižnico v Ljubljani.

Inozemske zavarovalnice. Zastopnik koroške deželne zavarovalnice (Kärntner Landes-Brandschaden - Versicherungsanstalt) je Tomaž Laskolnik v Dobrlivasi, zastopnik vzajemne zavarovalnice proti požarni škodi v Gradcu (Wechselseitige Versicherungs-Anstalt, Graz) je V. Moro, Marije Terezije cesta št. 13, Ljubljana. Kdor je pri teh družbah zavarovan, naj se obrne na ta dva gospoda, priporoča se pa zavarovanje pri domačih zavarovalnicah.

Kazaze. Ustanovili smo pevsko društvo „Drava“ in tamburaško društvo „Sloga“. Krepko na delo.

Desetletnico svojega obstanka je slavilo slovensko katoliško izobraževalno društvo v Pliberku. Ob tej priliki je uprizorilo Finžgarjevo narodno igro „Naša kri“.

Dopisi.

Velikovec. Tudi „glavno mesto“ Podjunske doline se je začelo gibati, a ne mesto, ampak naše vrlo ženstvo. Priredilo nam je zabaven večer s petjem, deklamacijami, nastopili so goslarji in igralci na glasovir itd. Dne 5. t. m. pa je Miklavž obdaril pridne otroke in tudi odrasle. Gospodom častnikom je prinesel „častne sablje“, konjske biče in podobno, g. okrajnemu glavarju pa šibo, da nas bo ž njo malo ošvrknil, kadar bo preveč jugoslovanskega navdušenja pa premalo smotrenega dela za državo. Obe prireditvi je počastilo tudi naše jugoslovansko vojaštvo s častniki na čelu, ki so z izbranim petjem zabavali mnogobrojno občinstvo. Kot komik je nastopil g. učitelj meščanske šole T. Gaspari, ki je zapel: „Oj ti presrečni Blekovec, Koroške najlepši si kraj...“ or 'aj.

Prevalje. Naš rojak Al. Rozman je otvoril pred kratkim v svoji lastni hiši restavracijo za domačine in tujce. Ima tudi čedne sobe pripravljene za tujce, ki pridejo sem po opravih. Gostilničarjem priporoča vsakovrstna zajamčeno pristna vina iz najboljših vinskih gor, Opozorimo cenj. čitatelje na oglas v današnjem listu.

Smederevo (Srbija), 18. oktobra 1919. Koroški rojak nam piše: Herodež ni mogel spati, ko je slišal, da se je rodil nov kralj v Betlehemu. A Vam, dragi rojaki, Slovenci, rodilo se je še več, — novo kraljestvo se je Vam rodilo, ki razširja svoj krasno svetlobo na Vas z balkanskih krvavih višav. Zvezda Vaša postala je jasnejša. Zato so Vaši Herodeži in farizeji (Nemci in nemškutarji) v Celovcu vznemirjeni in razdraženi. Bojijo se ljudskega glasovanja, ki jim bo za vselej vzelo gospodarstvo nad Vami. Zato rabijo zadnje sredstvo: laž in goljufijo, da bi Vas zadobili. Vi poznate te svoje „prijatelje“, ki so Vam gospodarili skozi sto in sto let, držali Vas v mraku in sesali Vašo kri. Ne menite se za laži, sladke besede in obljube teh Vaših Herodežev in farizejev. Bodite brez skrbi! Naj se vznemirjajo in srdijo, imajo polno vzrokov zato. Krivičnik se vselej vznemirja in razburja. Usodni trenotek se Vam bliža, da Vas obdari in izpelje iz mraka na dan. Betlehemska zvezda lesketa nad Vami. Pojdite za njo in glasujte za svobodno Jugoslavijo!

Gospodarstvo.

Pregled našega domačega gospodarstva.

I. Svinje. Velik dobiček prinaša umna prasičjereja ali svinjereja. Na Koroškem imamo domačo pasmo, a tudi tujih ne manjka in s križanjem smo pridobili nove vrste.

Koroška domača svinja je že skoraj izginila. Čiste domače pasme ni več najti. Prištevati bi mogli k njej še sive svinje z dolgimi glavami in visokimi nogami, ki jih imajo še v Št. Petru pri Velikovcu.

Domača svinja je zdrava in veliko prenese, tudi skoti rada in vrže veliko mladičev. Ima pa tudi veliko slabih lastnosti. Pozno dozori, krmo slabo prebavi in daja, če jo zakoljemo, primeroma malo mesa in masti.

Med tujimi svinjami največ veljajo angleški črni berkshiri (1876. leta so prišle na Koroško) in beli yorkshiri. Te svinje rade jedo, se zgodaj ubrežijo in dajejo veliko mesa in masti. A slabe lastnosti teh svinj so, da so jako občutljive in tudi malo mladičev vržejo.

Sedaj si prizadevamo, da križamo domačo in angleško pasmo. S tem hočemo dobiti svinje, ki bi odgovarjale vsem zahtevam, da bi bile trdne in bi dajale dosti mesa in masti. Kmetijska družba za Slovenijo bo morala podpirati svinjerejo in ustanoviti vzorno rejo domače in angleške pasme. Gledati mora, da ne bo jemala zato okuženih svinj, da bomo sčasoma dobili dobro pasmo, katere bomo lahko veselili. Leta 1900 so našli na celim Koroškem 170.043 svinj. Kar smo jih doma priredili, to še ni zadostovalo za domačo potrebo. Zaklane svinje so vozili pred vojsko iz Kranjske in Štajerske in so jih prodajali po zimi ob tržnih dneh v Celovcu, Beljaku, Velikovcu in Brežah. Tudi veliko klobas (kranjskih) smo dobili pred vojsko iz Kranjske. A tudi masti nismo imeli dovolj doma. Zato bomo gledali, da si sčasoma vsaj toliko svinj zredimo, da bomo imeli toliko, kar doma potrebujemo. Sedaj smo še navezani na uvoz.

Priglasitev zasebnih žrebcev radi licencovanja.

Lastnike zasebnih žrebcev opozarjamo na razglas deželne vlade za Slovenijo, poverjeništvu za kmetijstvo z dne 13. oktobra t. l., št. 5138, ki je razglašen v Uradnem listu št. 165.

V zmislu razglasa morajo lastniki vse žrebce, če jih mislijo v prihodnji spušalni dobi porabljeni za plemenitev tujih kobil, priglasiti najkasneje do 1. decembra 1919 predstojni politični oblasti (okrajnemu glavarstvu, politični ekspozituri, komisarijatu).

Žetev je bila v naši državi letos srednje dobra in bo imela država za izvoz odvišnega žita 40.000 do 60.000 vagonov. Francozi so se obrnili na našo vlado, da bi dovolila izvoz 100.000 vagonov kar pa letos še ne bo mogoče. Posebno dobro, je obrodila letos koruza (sirk).

Listnica uredništva.

Vsem dopisnikom, katerim smo se nemara zamerili, ker smo pometali stare dopise v uredniški koš in v peč, naznanjamo, da smo to storili vsled tega, ker ne gre, da bi staro kašo pogrevali. Priporočamo se vsem, da nam po-

šiljajo kratke, jedrate dopise. — *Rado.* Tvoj podlistek pride na vrsto. Pozdravljen! — *Gospodičnam N. N.* Če orožniki zahajajo v gostilne, kjer so nemška dekleta, jim „Mir“ tega ne more braniti. Če imate tehtne pritožbe proti njim, pa jih naznanite pristojni oblasti! — *Sotrudnikom.* O Božiču izide božična priloga. Priporočamo se za njo vsem sodelovalcem!

Lastnik in izdajatelj: **Gregor Einspieler**, prošt v Tinjah.

Odgovorni urednik: **Otmir Mihalek**.

Tisk tiskarne Družbe sv. Mohorja v Prevaljah.

Odvetnik

dr. Boštjan Schaubach

naznanja, da je otvoril svojo pisarno
v Borovljah.

Dopisujte redno za „Mir“!

Restavracija Al. Rozman v Prevaljah

priporoča svojo novo urejeno gostilno v lastni hiši vsem domačim in tujim gostom najtopleje, kjer se nahaja **gostilna, kavarna, trafika, prenočišča** in se tudi dobe **vozniki** na vse strani. — Dobivajo se dobra gorka in mrzla **jedila**, pristna **vina** in sveže **pivo** po zmernih cenah. — Za tujce, ki prenočujejo v Prevaljah, so **čedne sobe** vedno na razpolago. Gostilničarjem priporoča vsakovrstna zajamčeno pristna vina iz najboljših vinskih gor.

Za obilen obisk se priporoča

Alojzij Rozman.

Popravljam in sestavljam

električne naprave in motorje

vseh vrst, kakor tudi vse **gospodarske stroje**.

— Naj se mi piše dopisnica in pridem takoj. —

Jožef Aleš, montér,

Dole, pošta **Otok** (Maria Wörth), Koroško.

Učenca

pridnega, poštenega mladeniča katoliških starišev, ki zna dobro slovensko in znabiti tudi nemški jezik, ter želi se priučiti pekovske obrti, sprejme takoj

Miha Zavodnik, pekovski mojster,
Guštanj, Koroško.

Zahvala.

Gospod **Peter Prepotnik**, trgovec z lesom v **Železni Kapli**, je daroval upravništvu »Mira« **K 5000** — z namenom, da se list še bolj razširi med koroškimi Slovenci. Upravništvo se za ta lepi dar srčno zahvaljuje in želi, da bi gospodu Prepotniku sledili še mnogi drugi taki velikodušni darovatelji.

V Prevaljah, 10. decembra 1919.

Upravništvo „Mira“.

„SAVINJA“

društvo lesnih trgovcev in industrijev v Celju, kupi vsako množino rezanega, tesanega in okroglega mehkega, kakor tudi kostanjevega lesa ter bukovih drv. Tozadevne ponudbe z navedbo cen prosimo na naslov:

„Savinja“, Celje, Kapucinska ulica 5, I. nadstropje ali poštni predal 1.

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Borovljah.

Delniška glavnica: K 15.000.000.

Rezervni zaklad: K 4.000.000.

**Prodaja srečke razredne
loterije.**

Centrala v Ljubljani.

Podružnice:

celje, Gorica, Sarajevo, Split, Trst in
Maribor.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun.
Nakup in prodaja vrednostnih papirjev vseh vrst.
**Srečke na obroke,
promese k vsem žrebanjem.**

Dr. Ferdo Müller

preje odvetnik v Celovcu, ima sedaj svojo pisarno
v Mariboru, Tegethofova cesta 11.

Ima pa skoro vsak teden opraviti v Pliberku in
naznani vsakemu na vprašanje dan prihoda
v Pliberk.

Čebelni vosek

suhe satine in odpadke sveč

kupuje po najvišji dnevni ceni

J. Kopač, svečar v Ljubljani

Gospodsvetska cesta 90 (Sp. Šiška).

Učenec

15 let star, poštenih starišev, se sprejme v trgo-
vino z mešanim blagom.

Janko Klun, trgovec,
Kotmaravas.

P. n. krajnim šolskim vodstvom!

A. Mešiček: **Stensko začetnico za
nazorni nauk** s slikami in črkami, raznih
šolskih knjig v slovenskem in nemškem je-
ziku iz prejšnje dunajske založbe knjig,
kakor tudi raznih pisarniških in šolskih
potrebščin nudi po ugodni ceni trgovina
knjig in papirja

Anton Umek v Brežicah ob Savi.

Kmetje, ki hočejo

ovčjo volno

drago prodati, naj pošljejo ponudbe na

J. Oswald, Velikovec
kavarna „Sparl“

oziroma, naj se osebno tam zglasijo.

Kdo prodaja

knjigo: Staré, **Občna zgodovina**, izdala Družba
sv. Mohorja.

Ponudbe pod naslovom: A. Kovačič, Velikovec,
učiteljske.

Primešaj krmi Mastin!

Enkrat na teden primešaj krmi pest
praška **Mastin**. Ob pomanjkanju krme,
ko se uporabljajo nadomestna sredstva
za krmila, pa se primeša dvakrat na
teden. Prašek **Mastin** je dobil naj-
višje kolajne na razstavah v Londonu,
v Parizu, v Rimu in na Dunaju. Tisoči
gospodarjev hvalijo **Mastin**, ko ga
enkrat poizkusijo, in ga ponovno ra-
bijo. 5 zavojev praška **Mastin** za-
dostuje za 6 mesecev za enega prašiča
ali vola, da se bolje redi.

Ako se Mastin pri Vas v lekarnah in
trgovinah ne dobi, potem ga naročite
po pošti. 5 zavojev Mastina K 17.50
poštne prosto na dom.

Mazilo zoper garje

(naftamazilo) uniči pri ljudeh garje,
lišaj, srbečico, kožne bolezni, izpušča-
je. Pri živini uniči garje. 1 lonček 6 K,
po pošti 7 kron.

Lekarna Trnkóczy

Ljubljana, Kranjsko, zraven rotovža.

Odvetnik

dr. Viktor Sušnik

naznanja, da je otvoril svojo pisarno
v Pliberku, Guštanjska cesta št. 7.

Državna

posredovalnica za delo

podružnica za Maribor in okolico, Stolna ul. 4,

je raztegnila svoj delokrog na vso slovensko
Koroško. Ona posreduje brezplačno vsako delo,
oziroma službo, in je torej le v korist vsakega
delodajalca in delojemalca, če se te obče-
koristne naprave pridno poslužuje. Vsi dopisi na ta urad
so poštne proste, ako nosijo na ovitku opombo:
„Na uradni poziv poštne prosto“.

Ali ste že naročeni na

„MLADO JUGOSLAVIJO“?

Naroča se pri Okrajnem šolskem komisariatu v
Velikovecu in stane celoletna naročnina 6 kron.

Kuharica

bolja oseba, Slovenka, ki zna dobro kuhati in ki
sama opravlja vsa druga hišna dela, se išče za
župnišče. Plača po dogovoru. Pismene ponudbe
naj se pošljejo na župnijski urad v Grebinju.

Kupi „Drava“ Maribor.

Rezan les (smrekov, jelkov, borov, macesnov, bukov),
tesan les (smrekov, jelkov, borov),
okrogel les (smreka, jelka, bor, macesen),
bukov les (hlode od 25 cm debelosti naprej),
drva (trda in mehka),
stoječi les v gozdu,
smrekovo skorjo

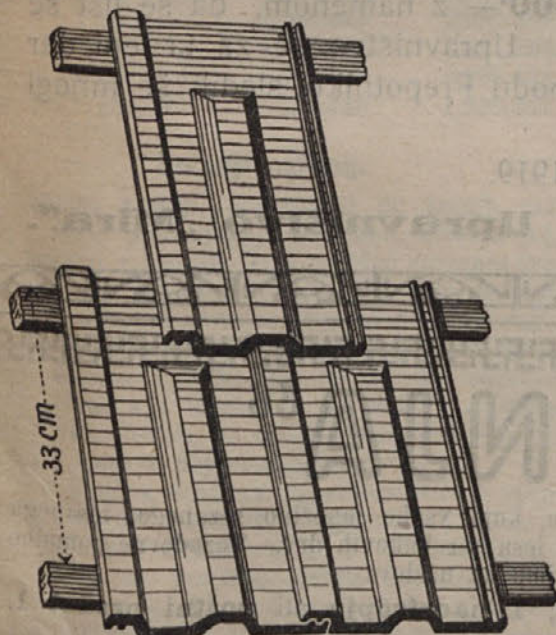
kupi vsako množino

„DRAVA“

lesna trgovska in industrijska družba
z o. z.

v Mariboru.

Kupi „Drava“ Maribor.

Združene opekarne

preje **F. P. Vidic & Komp., Vič — Ivan Knez, Brdo**

nudijo

zarezane strešnike.

Vprašanja na

F. P. Vidic & Komp., Ljubljana.